

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

In obitum eiusdem Archiducis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

En pænè insculpta est mediæ Prudentia fronti,
 Si tanta est frontis, quanta ea mentis erit?
 O quem te memorè ô Erneste, Cupidinis hostem,
 Sectantem castæ castra Pudicitæ?
 Fama sono gliscente meas peruenit ad aures,
 Aulam quòd subeat femina nulla tuam,
 O arbor felix, vbi nidum Artisque cubile
 Feminei generis nulla reponit auis.
 Ecquid enim quàm corrumpi, & corrūpere norunt,
 In quibus impurâ sæce residit Amor?
 Laudo Erneste, fugis putentes sordibus aulas.
 Huius magna fugæ præmia, magnus honos,
 Tantam nulla dies edet aut obliuio laudem:
 Nulla tuæ famæ portio, mortis erit.
 Nōne bonæ ista spei sunt Promontoria? gaude,
 Et finem cursu iam mea nauis habe.
 Pace tuâ sit fas Erneste, quiescere nauis,
 Fessâ est, lentescit remus, & Eurus adest. (est,
 Hoc vnum quod te obtestor, quod te alloquor hoc
 Fac bellum impositis Belga premat pedibus.
 Dic Paci vt redeat tandem, luctu exule tandem:
 O nimium à Belgis abfuit illa diu!
 Tuque Deus, sine quo nemo vel profit amando,
 Ferre vel ausit opem, vel date possit opes.
 Ernestum hunc oculo Regum custode gubernans,
 Præsto semper opem porrige, confer opes.

In obitum eiusdem Archiducis.

ERnestus (cessate oculi, cur mittitis imbrem,
 Cur pluitis lacrymas, inficitisque notas?)
 Ernestus (vox singultu, manus ebria planctu
 Im pe-

Impediunt calami præcipitantis iter)
 Ernestus (cessa tandem, dolor improbe, cessa,
 Et patere hoc vnum scribier) occubuit.
 Occubuit? sic à ferro remeatis ad anrum
 Sæcula, iam nostris colliquefacta malis?
 Magne Philippe, vides, sentis, paterisque tot annos
 Spemque tuam incidi, vota que nostra mori?
 Adiuro te Fama, Nepotibus omnia narra,
 Et dic, Hoc Belgis tempore præda fuit.
 Da veniam Lector, partem diuersus in omnem
 Si trahor, hæc ingens robora luctus habet.
 Cum dolor huc illuc & utroque sine arte vagatur,
 Irrequies, sensu dispare carmen abit.
 Et volui (fieret mæronis vt aptior index)
 Serperet vt prono pectore versus humi.
 Dum rosa, veris honos, medio aëre pendula, tentat,
 Solis ope, è claustro corticis ire sui,
 Impediunt imbres, solem negat inuida nubes,
 Inuitam claudunt frigora dura domi.
 Illa suum Solem inclamat, Phœbe optime, mōstra
 Terrarum dominum, Phœbe, supercilium.
 Quid mihi tantus odor, tenui si cortice vinctus,
 Aëreas remex non queat ire vias?
 Quid color hic roseus, pluuio si putridus imbre,
 Aut si concretus frigore dispereat?
 Dispeream potius, proprio quàm carcere claudar,
 Quàm captiua diu viuere, malo mori.
 Hæc eadem ex imo suspiria suspirabar
 Aurea Pax, diro carcere clausa diu;
 Sed frustra: nimius telorum depluit imber,
 Et crebris cælum nubibus arma tegunt.
 Venerat Ernestus, terris fatale regendis

Nomen,

Nomen, & imperij pars Alemanne tui,
Tollere visa fuit fessum caput, & respirans
Belgia, Iam tandem libera, dixit, ero.
Et subito quantos potuit commenta triumphos,
Germanum excepit, Diue Rodolphe, tuum.
Cuius vox placida, & vultu præcone serena,
Viuite, ait, cæli iam melioris ope.
Viuite, quam cupitis, Pacem fero: lenius Astrum
Hoc rerum pelago Belgica Nauis habes.
Quo gestis vento, flectemus vela, nec ibunt
Nostra aliò votis dissona vota tuis.
Hoc alacres velis remisq; subibimus Altum
Curarum, hic nobis nabitur Oceanus.
Ilicet aure bibens auidâ Pacem, celeri spe
Belgia felicem præcipiebat opem.
Ah Belgæ, non sic felicibus esse licebit!
Prospera fors aliò mobile flexit iter.
Ite foras lacrymæ; validas imitaminor vndas:
Namque dolor ruptis imperat aggeribus.
Dum requiem exsudat, Pacemq; medullitus ardet,
Ernestus subito vulnere mortis obit.
Anne putas somnum Deus atque obliuia quærit,
Deque infelici nil meditatur humo?
Sic Atheas longè mentes agit in transfuersa
Progenies calami Macchiauelle tui.
Nostra, Deus, nostra hanc cudentia crimina fortè,
Vindice te, nobis eripere virum.
Ergo abiit, numquam rediturus ab hospite cælo?
Ergo abière tuæ, Belgia, deliciæ?
Indignare feris manibus Mors improba: nonne
Falcem debuerant continuisse tuam?
Sat citò reptassent fessi anni, sat citò rugis

Scri-

Scriptisset senium in Principis ore notas.
Quid tandem, quo te luctu, Germania, pasces?
Heu quas non lacrymas mœsta Vienna plues?
Quis nō Rudolphum rapiet dolor? Optime frater,
Tam procul, ut moriens non videaris, abis?
Belga tamen reliquos inter valido impete plangēs
Compluitur lacrymis, inficiturque suis.
Erneſte, ō Superos inter iam Erneſte recumbens,
Ex quo animus rupto carcere liber ijt,
Audi in felicitis verba emorientia Belgī,
Vix abit O, quando dicere tentat opem.
Suppetias Erneſte tuis, Erneſte quietem,
E cælo viuus, qui potes, affer opem.
Et quæ myriades triſmyriadesque malorum
Circumeunt Belgas, vindice pelle manu.

